

Peer Reviewed Referred and
UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

ISSN 2277-5730

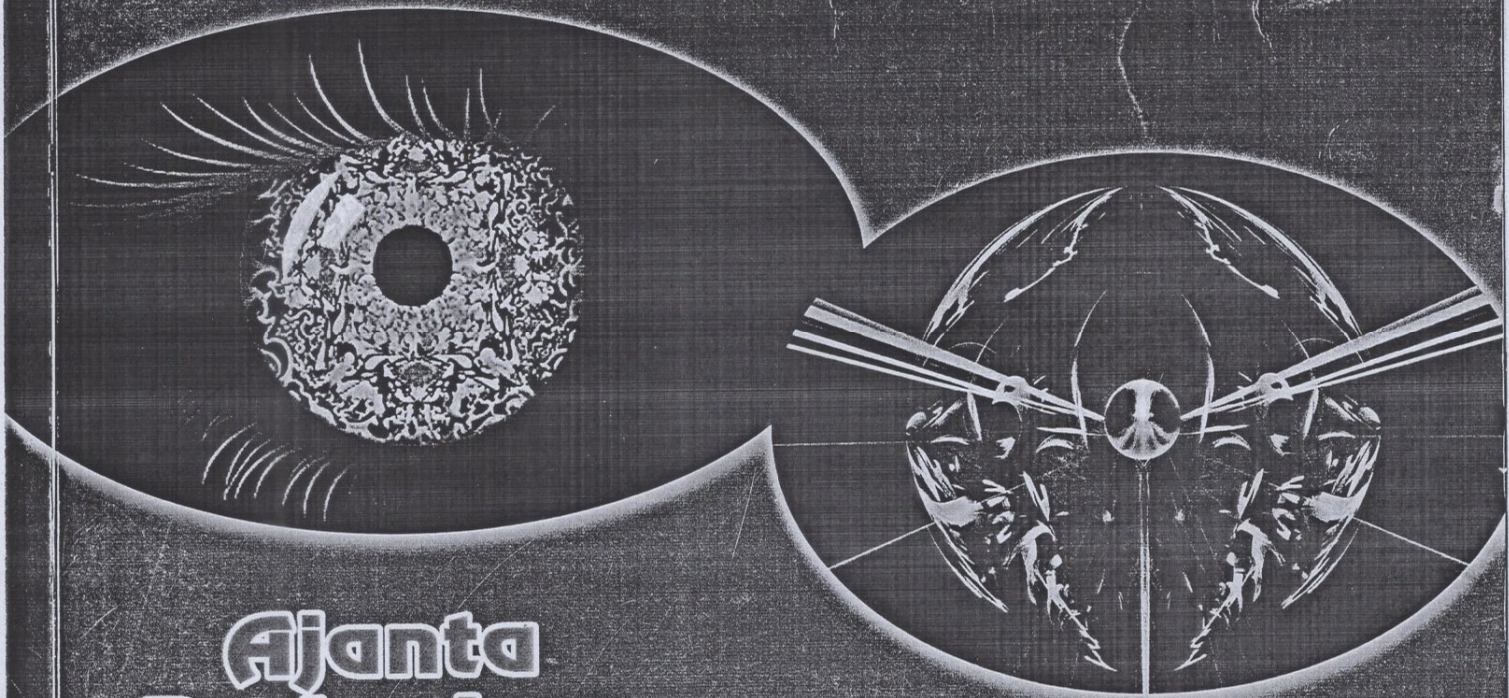
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume-VIII, Issue-II

Part - III

April - June - 2019

**Ajanta
Prakashan**

Impact Factor / Indexing
2018 - 5.5 www.sjifactor.com

RECEIVED
MAY 2019
AJANTA PRAKASHAN

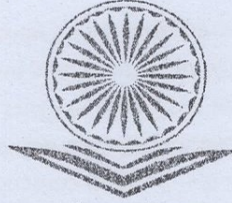
ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - VIII Issue - II Part - III Assamese & Bengali April - June - 2019

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2018 - 5.5

www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

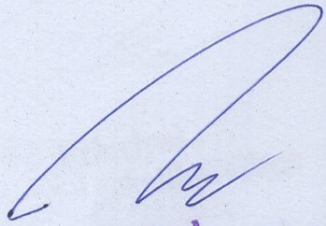
Asst. Prof. Vinay Shankarrao Hatole

M.Sc (Maths), M.B.A. (Mktg.), M.B.A. (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod. & Dir.), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

Principal
Mayang Anchalik College
Date

AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - Impact Factor - 5.5 (www.sjifactor.com)

Published by :
Ajanta Prakashan, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)
Cell No. : 9579260887, 98222620877, Ph. No. : (0240) 240087
E-mail : ajanta1977@gmail.com, www.ajantaparakashan.com

Printed by
Ajanta Computer, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)

The information and views expressed and the research content published in this journal, the sole responsibility lies entirely with the author(s) and does not reflect the official opinion of the Editorial Board, Advisory Committee and the Editor in Chief of the Journal "AJANTA".
Owner, printer & publisher Vinay S. Hatole has printed this journal at Ajanta Computer and Printers, Jaisingpura, University Gate, Aurangabad, also Published the same at Aurangabad.

Principal
Anchalik College

Principal
Layang Anchalik College
Date.....

S. No.	Title & Author	Page No.
31	বঙ্গদেশ উন্নয়নে জৈবিক কৃষির ভূমিকা কবিতা গৌড়	164
32	বিপ্লবের দিশে পথিকতায় কবি শৈলীভেদে কবি উপস্থাপনা উপস্থাপনা উপস্থাপনা	167
33	স্বাধীনতা ও কৃষক আন্দোলনের ইতিহাসে উপস্থাপনা	172
34	কল্পনাময়ী "আ" গায়ত্রী দাস	175
35	বহুভাষী কবিগণের কাব্য বীণাশ্রী বন্দ্য	177

CONTENTS OF ASSAMESE & BENGALI

বহনক্ষম উন্নয়নত জৈৱিক কৃষিৰ ভূমিকা

কবিতা মেধি

সহকাৰী অধ্যাপিকা, শিক্ষা বিভাগ, মায়ং আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়

বহনক্ষম উন্নয়ন পৰিৱেশ আৰু মানুহৰ মাজত এক বন্ধুত্ব সূচক বসবাস উপযোগী কৰি তোলা বিশ্বাসযোগ্য প্ৰচেষ্টা। দৰিদ্ৰতা নিৰ্মূল, জৈৱ বৈচিত্ৰ্য ৰক্ষা আৰু সু-স্বাস্থ্য আৰু পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ দ্বাৰা বহনক্ষম উন্নয়ন সাধন কৰিব পাৰি। মানৱ জাতিৰ ভৱিষ্যত সুৰক্ষাৰ বাবে প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ উদ্দেশ্যে সমগ্ৰ বিশ্বতে বহনক্ষম বিকাশৰ বাবে বিভিন্ন আলোচনা, প্ৰতিবেদন, সভাসমিতি আদিৰ জৰিয়তে প্ৰচেষ্টা হাতত লোৱা হৈছে।

মানৱ সমাজৰ উন্নয়ন প্ৰকৃতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। প্ৰকৃতি অবিহনে আৰ্থিক বিকাশ সম্ভৱ নহয়। এখন দেশৰ বিকাশ ইয়াৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আৰু অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ বাবে প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ব্যৱহাৰ অপৰিহাৰ্য্য এই সম্পদসমূহ ব্যৱহাৰ যথাযথ হোৱাটো বাঞ্ছনীয়। অন্যথা বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ উদ্ভৱ হ'ব পাৰে।

বহনক্ষম উন্নয়ন : “বহনক্ষম উন্নয়ন” হ'ল যিকোনো জনসমষ্টিৰে অবিচ্ছিন্ন উন্নয়নৰ ধাৰা য'ত প্ৰাকৃতিক সম্পদৰাজি এই প্ৰজন্মই ব্যৱহাৰ কৰাৰ পাছতো ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ বিকাশৰ বাবেও সঠিকভাৱে সংৰক্ষিত হৈ থাকে, চৌপাশৰ পৰিৱেশৰ সংহতি অটুট থাকে। অৰ্থাৎ যি উন্নয়নে ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ নিজস্ব প্ৰয়োজন সমূহ পূৰণৰ ক্ষমতাত কোনো অন্তৰায়ৰ সৃষ্টি নকৰাকৈ, বৰ্তমান প্ৰজন্মৰ প্ৰয়োজনসমূহো পূৰণ কৰিবলৈ সক্ষম, সেই উন্নয়নেই হ'ল বহনক্ষম উন্নয়ন।

বহনক্ষম ধাৰণাৰ বিকাশ : ১৯৭২ চনত ৰাষ্ট্ৰ সংঘৰ উদ্যোগত ছুইডেনৰ ৰাজধানী ষ্টকহ'মত হোৱা সন্মিলনত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মানৱজাতিৰ কল্যাণৰ বাবে বাস্তৱ সন্মত কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰে ১৯৮০ চনত আন্তৰাষ্ট্ৰীয় সম্পদ সংৰক্ষণ সন্থাই “বিশ্ব সংৰক্ষণ নীতি” ৰ পোষকতা কাৰে য'ত বহনক্ষম ধাৰণাৰ বিকাশ ঘটে। ১৯৮৭ চনৰ “আমাৰ উম্মেহতীয়া ভৱিষ্যত শীৰ্ষক ব্ৰড্‌লেণ্ডৰ আয়োগৰ প্ৰতিবেদনক বহনক্ষম উন্নয়নৰ ঐতিহাসিক দলিল হিচাপে চিহ্নিত কৰিব পাৰি য'ত ইয়াৰ ব্যাখ্যা দিয়া হৈছে। বৰ্তমান প্ৰজন্মৰ প্ৰয়োজনীয়তাখিনি পূৰণ কৰিবৰ বাবে ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ ক্ষমতাৰ আপোচ নকৰাকৈ নিজৰ প্ৰয়োজনখিনি পূৰণ কৰাটোৱে হৈছে উন্নয়ন। সমগ্ৰ বিশ্বতে বহনক্ষম উন্নয়নৰ বাবে লোৱা বিভিন্ন প্ৰচেষ্টা সমূহ হ'ল ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ পৰিৱেশ আৰু বিকাশ শীৰ্ষক সন্মিলনত এজেণ্ডা ২১, ৰিঅ' সন্মিলন/ধৰিত্ৰী সন্মিলন ১৯৯২, বহনক্ষম বিকাশৰ ধৰিত্ৰী সন্মিলন ২০০২ আৰু এই ২০০২ চনৰ ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সাধাৰণ সভা ৫৭ তম অধিবেশনত ২০০৫-২০১৪ লৈকে “বহনক্ষম বিকাশৰ বাবে শিক্ষাবৰ্ষ” হিচাপে ঘোষণা কৰা হয়। (ড° ফুনু দাস, ড° পাৰুল দাস, পিঠা নং ২৮)

বহনক্ষম উন্নয়নত কৃষিৰ ভূমিকা অপৰিসীম। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব তিনিহাজাৰ বছৰ আগৰ পৰাই অসমত ধান খেতি আৰম্ভ হৈছিল। অসমৰ দৰে কৃষিজীৱি ৰাইজৰ জীৱন নিৰ্বাহৰ মূল ভেটি হিচাপে পৰিগণিত হোৱা থলুৱা জাতবোৰত আছে ৰোগ, কীট আদিৰ আক্ৰমণ আদিৰ আক্ৰমণ প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা ক্ষমতা, বিভিন্ন স্বাদ আৰু ঔষধি গুণ। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত উৎপাদনৰ জৰিয়তে অধিক উপাৰ্জনৰ আশাত কৃষক সকলে যথেষ্ট ৰাসায়নিক সাৰ আৰু কীটনাশক ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিব ধৰিছে। বিজ্ঞান সন্মত ভাৱে মাটিৰ গুণাগুণ পৰীক্ষা নকৰাকৈ ৰাসায়নিক সাৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ ফলত মাটিৰ স্বাভাৱিক গুণাগুণ বিনষ্ট হৈ মাটি প্ৰদূষিত হৈছে। অত্যধিক ৰাসায়নিক সাৰ আৰু কীটনাশক ব্যৱহাৰে মাটিত থকা নানাবিধ উপকাৰী জীৱ আৰু পৰভক্ষী পতংগ আদিৰ সংখ্যা হ্ৰাস কৰাৰ ফলত কৃষি কাৰ্যত আনুসংগিক বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়া সৃষ্টি হৈছে। উন্নয়ন আৰু প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্য ৰক্ষাৰ মাজত যি বিপৰীত মুখী সংঘাত, সেই সংঘাত নাইকীয়া কৰিবলৈ পৰম্পৰাগত তথা জৈৱিক কৃষি কৰাত গুৰুত্ব দিব লাগিব।

জৈৱিক কৃষি : জৈৱিক কৃষি বুলিলে সাধাৰণতে ৰাসায়নিক সাৰ আৰু কীটনাশক ঔষধ ব্যৱহাৰ নকৰাকৈ খাদ্য শস্য উৎপাদন কৰা কৃষি পদ্ধতিক বুজা যায়। এই পদ্ধতিত কৃষি মাটিৰ উৰবা শক্তি বৃদ্ধি কৰিবলৈ শস্যৰ্তন, সেউজ সাৰ, পচন সাৰ, কেচু সাৰ আদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। শস্য ৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা হিচাপে প্ৰকৃতিত ঘটি থকা কিছুমান নিয়ম যথাযথ ভাৱে

ব্যৱহাৰ কৰাৰ লগতে আৱশ্যৰ অনুযায়ী বিভিন্ন গছ লতাৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা ঔষধ প্ৰয়োগ কৰা হয়। আনহাতে এই কৃষি কাৰ্যত হাইব্ৰীড বা জনীয় পৰিৱৰ্তন ঘটাই উদ্ভাৱন কৰা জতৰ বিপৰীতে থলুৱা ধান-মাহু, ফল-মূল আৰু শাক-পাচলিৰ জাতবোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয় যাৰ আছে ৰোগ, কীট আদিৰ আক্ৰমণ প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা ক্ষমতা, খৰাং তথা বাঢ়নী পানীৰ লগত যুঁজ দিব পৰা ক্ষমতা।

জৈৱিক কৃষিৰ সু-প্ৰভাৱ :-

- ১। জন স্বাস্থ্য, জৈৱ বৈচিত্ৰ্যৰ দিশত ইতিবাচক প্ৰভাৱ।
- ২। জৈৱিক কৃষিৰ দ্বাৰা উৎপাদিত খাদ্য সামগ্ৰী নিৰাপদ, স্বাস্থ্য সন্মত আৰু সু-স্বাদু হয়।
- ৩। মাটিৰ উৰ্বৰতা আৰু মাটিৰ পানী ধৰি ৰখা ক্ষমতা অটুট ৰাখে।
- ৪। জীৱ জন্তুৰ স্বাস্থ্য হানিৰ আশংকা নাথাকে।
- ৫। জৈৱিক কৃষিয়ে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি টনকিয়াল কৰে।

এই বিষয়বোৰ বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত কিমান দূৰ কৃতকাৰ্য হৈছে তাক জানিবৰ বাবে ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰা হৈছিল, মৰিগাঁও জিলাৰ পশ্চিম প্ৰান্তত অৱস্থিত ৰজামায়ং আদৰ্শ গাঁৱত এই গাঁওখনৰ ৮০ শতাংশ লোকেই কৃষি জীৱি। পুৰুষ মহিলা উভয়ে কৃষি কাৰ্যত জড়িত। অঞ্চলটো কিছু দূৰ বাবে বিশেষকৈ বৰো খেতি, সৰিয়হ, মাকৈ খেতি কৰে। অধ্যয়নৰ সুবিধাৰ বাবে লগ কৰিছিলো 'ৰজামায়ং সেউজ ভেজিটেবুল গ্ৰাছ কমিটি'ৰ সদস্য সকলক। ২০১২ চনতেই মাননীয় কৃষিমন্ত্ৰী নীলমনিসেন ডেকা দেৱৰ 'কৃষি প্ৰদৰ্শন' আঁচনিৰ আধাৰত পাঁচ জন সদস্যই ১০০০ টকাকৈ এটা গোট খোলে আৰু অসম গ্ৰামীণ বিকাশ বেংকৰ পৰা ৫০,০০০ (পঞ্চাছ হাজাৰ) টকাৰ ঋণ লৈ কৃষি আৰম্ভ কৰে। প্ৰথম অৱস্থাত তেওঁলোকে ৰাসায়নিক সাৰ আৰু কীটনাশক দৰৱ ব্যৱহাৰ কৰি অধিক উৎপাদন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল যদিও তেওঁলোকে মৰিগাঁও তথা অসম কৃষি বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰশিক্ষণত অংশ গ্ৰহণ কৰি ৰাসায়নিক সাৰৰ ভয়াবহতা আৰু জৈৱিক কৃষিৰ গুণাগুণৰ বিষয়ে জানিব পাৰি জৈৱিক কৃষি কৰিবলৈ লয়।

জৈৱিক কৃষিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় কেচুসাৰ কেনেকৈ প্ৰস্তুত কৰিব পাৰি মৰিগাঁও কৃষি বিভাগত প্ৰশিক্ষণ লৈ নিজাকৈ কেচুসাৰ প্ৰস্তুত কৰি কলা ধানৰ খেতি আৰম্ভ কৰে। বিঘাই প্ৰতি ১ (এক) কুইণ্টল কেচুসাৰ প্ৰয়োগ কৰি ডেৰবিঘা মাটিত মাত্ৰ চাৰি কিলো ফানৰ কঠিয়া ৰোপন কৰি ১৮ ৰ পৰা ২০ মেন ফান পাৰলৈ সক্ষম হয়। কলা ধানৰ সমান্তৰালকৈ কল বিলাহী, তৰমুজ, ব্ৰুকলী, ভোটজলকীয়া, আলু, পোৱাল বেঙেনা আৰু আমাৰ থলুৱা শাক-পাচলিৰ খেতি কৰি লাভৱান হৈছে। ক্ষেত্ৰ অধ্যয়ন কৰাৰ সময়ত 'ৰজামায়ং সেউজ ভেজিটেবুল গ্ৰাছ কমিটি'ৰ সদস্য যজ্ঞুৰাম নাথে জনায় যে তেওঁলোকৰ জৈৱিক কৃষি পামত কোনোধৰণৰ ৰাসায়নিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰা নাই। তেখেতৰ মতে জৈৱিক কৃষিৰ উৎপাদিত ফচল সম্পূৰ্ণ প্ৰদূষণমুক্ত, বিশুদ্ধ আৰু স্বাস্থ্যৰ বাবে উপকাৰী কেচুসাৰ প্ৰয়োগ কৰি উৎপাদিত কলা ধানৰ চাউলৰ যি সোৱাদ আৰু গুণাগুণ ৰাসায়নিক সাৰত উৎপাদিত শস্যত পোৱা নাযায়।

এই ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ পৰা ৰাসায়নিক কৃষিৰ ভয়াবহতা পৰা পৰিত্ৰান পোৱাত জৈৱিক কৃষিৰ ভূমিকা সম্পৰ্কত বিভিন্ন দিশৰ সম্পৰ্কে জানিব পৰা গৈছে। জৈৱিক কৃষি হৈছে বহনক্ষম কৃষি ব্যৱস্থা যাৰ জৰিয়তে ভূমি স্বাস্থ্য, পৰিবেশতন্ত্ৰ, মানৱ স্বাস্থ্য আদি সকলোতে ইতিবাচক প্ৰভাৱ পৰে। জৈৱিক কৃষি জনস্বাস্থ্য, জৈৱ বৈচিত্ৰ্য আৰু বহনক্ষম উন্নয়নৰ বাবে অপৰিহাৰ্য। ইউৰিয়া, কপাৰ ছলফেট, মালাথিয়াম, ফুৰাডনৰ বিপৰীতে মাটিৰ সাৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয় পচন সাৰ, কেচুসাৰ, অমৃতপানী, বীজামৃত সমাধি সাৰ আদি, যিবোৰ ধৰিত্ৰীৰ বাবে আৰ্শীবাদ স্বৰূপ। অপতৃণনাশকৰ বিপৰীতে হাতেৰে অলাগতিয়াল বনবোৰ আতৰাই দিয়া হয়। আধুনিক কৃষি পদ্ধতিত কীটনাশক, অপতৃণনাশক আৰু ৰাসায়নিক সাৰৰ মাত্ৰাধিক প্ৰয়োগে শস্যক্ষেত্ৰত থকা মকৰা, কেঁচু, সোণ পৰুৱা আদি উপকাৰী জীৱকুলকো ধ্বংস কৰে। ফলত মকৰা বা সোণ পৰুৱাই ভক্ষণ কৰা অপকাৰী পোক পৰুৱাৰ উপদ্ৰৱ বাঢ়ে, কেচুৱে যোগান ধৰা পুষ্টিদ্রব্য কমে, ফলত কৃষিৰ উৎপাদন হ্রাস হয়। জৈৱিক কৃষি ব্যৱস্থাত এনে কিছুমান থলুৱা কৌশল ব্যৱহাৰ কৰা হয় যিয়ে প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্যত আঘাত নকৰাকৈ উৎপাদন বৃদ্ধিত সহায় কৰে।

ধান খেতিত দেখা দিয়া পোক পৰুৱা, বেপাৰ আজাৰক বাধা দিবলৈ আমাৰ কৃষক ৰাইজে নিজৰ নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ

ভিত্তিত পৰম্পৰাগত ভাৱে পথাৰত বিভিন্ন ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। প্ৰকৃতি আৰু পৰিৱেশৰ পৰা জিন্স অভিজ্ঞতাৰে আহৰণ কৰা এই কৌশলবোৰৰ আৰ্ৰত বৈজ্ঞানিক সত্য নিহিত আছে। পোক-পৰুৱা বা বেপাৰ আজাৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ খেতি পথাৰত ৰাসায়নিক দ্ৰব্য প্ৰয়োগ কৰাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা পৰিৱেশ প্ৰদূষণৰ সমস্যাৰ পৰাও এনেবোৰ থলুৱো কৃষি প্ৰযুক্তি মুক্ত। প্ৰদূষণ মুক্ত হোৱাৰ উপৰিও এই কৌশল সমূহ কম খৰচী আৰু স্থানীয়ভাৱে উপলব্ধ। গান্ধি পোক বা আন পোক পৰুৱাৰ উপস্থিতি বাধা দিবলৈ ধানৰ গেৰ ধৰাৰ সময়ত ৰবাব টেঙাৰ বাকলি, পচতীয়াৰ আগ, বিহলঙনি, কেতুৰি, নিম আদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। শূৰ পোক ৰোধ কৰিবলৈ ৰবাব টেঙাৰ বাকলিৰ গুৰি আৰু কেঁচা গোবৰৰ মিশ্ৰয় চটিওৱা হয়, খেতি ডৰাৰ মাজে মাজে বাঁহৰ আগলি বা জেং পুতি পৰভোজী চৰাইবোৰ জিৰণি লোৱাৰ সুবিধা কৰি দিয়া হয়। গো-মূত্ৰ চটিয়ালেও পোক পৰুৱাৰ উপদ্ৰৱ কম হয়। এয়া বহনক্ষম কৃষিৰ উদাহৰণ।

জৈৱিক কৃষি কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰা জলসিঞ্চন পদ্ধতিয়েও ভূগৰ্ভৰ পানী প্ৰদূষণ ৰোধ কৰাত সহায় কৰে লগতে মাটি খহনীয়া ৰোধ কৰে আৰু পানীৰ অপচয় প্ৰায় ৪০-৭০ শতাংশ কমে বিশেষকৈ দ্ৰিপ জলসিঞ্চন পদ্ধতিৰে শস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰাৰ লগতে গুণাগুণো বৃদ্ধি কৰে।

জৈৱিক কৃষিৰ বাবে গৰু অতিকৈ প্ৰয়োজন। কৃষিৰ গতিশীলতা, বহনক্ষম গ্ৰামোন্নয়ন তথা উন্নত ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণৰ বাবে গো পালন, গো ৰক্ষা আৰু গো সংবৰ্ধন খুবৈই আৱশ্যক। গৰুৰ মল মূত্ৰৰ পৰা কেইবিধমান উন্নত মানৰ জৈৱিক সাৰ আৰু কীটনাশক প্ৰস্তুত কৰা হয়। তাৰোপৰি খেতিডৰাৰ অলাগতিয়াল ঘাঁহ বনবোৰ গৰুৰ দ্বাৰা খোৱাই অপতৃণ সমূহ নাইকীয়া হোৱাৰ লগতে গৰুৰ গাখীৰ তথা গৰু বিক্ৰী কৰি গাঁৱলীয়া অৰ্থনীতি টনকিয়াল কৰাত সহায়ক হয়।

জৈৱিক কৃষিৰ উৎপাদন পৰম্পৰাগত কৃষি পদ্ধতিতকৈ নিম্ন। কিন্তু জৈৱিক উৎপাদনে বজাৰৰ অধিক চাহিদা দাবী কৰি আধা মুনাফা আদায় কৰে। ক্ষুদ্ৰ কৃষকে তাকৰীয়া শস্যৰে জোৰা মাৰিব নোৱাৰাটো ইয়াৰ এক অন্তৰায়। তাৰোপৰি জৈৱিক কৃষি পামৰ উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ উপযুক্ত বজাৰৰ অভাৱ। সেউজী ভেজিটেবুল গ্ৰাছ কমিটিৰ উৎপাদিত জৈৱিক কৃষিৰ ফচল সমূহ বিপন্ন ক্ষেত্ৰ পাঞ্জাবাৰী (গুৱাহাটী), খানাপাৰা কৃষি বিপন্ন আৰু উলুবাৰী কৃষি বিপন্নীত বিক্ৰী কৰা হয়। কিন্তু পৰিতাপৰ কথা সৰ্বসাধাৰণ লোকে জৈৱিক কৃষিৰ উৎপাদিত সামগ্ৰীতকৈ লহপহীয়া ৰাসায়নিক সাৰ প্ৰয়োগেৰে উৎপাদিত সামগ্ৰীসমূহৰ প্ৰতি বেছি আকৰ্ষিত হোৱা দেখা যায়। জৈৱিক খাদ্য সামগ্ৰী সমূহৰ বজাৰ মূল্যও আন সামগ্ৰীতকৈ ২০-৩০ শতাংশ বেছি। উপযুক্ত বজাৰ পালে কৃষক সকলৰ উৎসাহ বৃদ্ধি পাব বুলি আশা কৰিব পাৰি। বৰ্তমান ৰজামায়ং সেউজী ভেজিটেবুল গ্ৰাছ কমিটিৰ সদস্য সকলে ৱৰ্ল্ড বেংক ফাইনেঞ্চ আসাম অগ্ৰিবিজনেচ এণ্ড ৰোবেল ট্ৰেণফৰমেচন প্ৰজেক্ট (APART) ৰ অধীনত উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ বজাৰ মূল্য সম্পৰ্কে প্ৰশিক্ষণ ও কৰ্মশালা কৰি আছে।

সু-খাদ্যই হ'ল স্বাস্থ্যৰ আধাৰ। সু-স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ বাবে আমাৰ থলুৱা ধান, মাহ, শাক-পাচলিবোৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব যাৰ আছে ৰোগ, কীট আদিৰ আক্ৰমণ প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা ক্ষমতা, ঔষধি গুণ আৰু সোৱাদ। ইতিমধ্যে ক্ষতি হোৱা অঞ্চল সমূহ পুনৰ উজ্জীৱিত কৰাৰ লগতে যিবোৰ অঞ্চল ক্ষতি হোৱা নাই তাত একমাত্ৰ জৈৱিক কৃষিৰ জৰিয়তে মাটি, পানী আৰু বায়ু প্ৰদূষণমুক্ত আৰু জৈৱ বৈচিত্ৰ্য প্ৰজন্মৰ প্ৰয়োজন সমূহ সুস্থভাৱে পূৰণ কৰিব পৰা যাব। কৃষি হ'ল অসমৰ বাইজৰ জীৱনৰেখা। খাদ্য নিৰাপত্তাৰ সুনিশ্চিত কৰণ, ক্ষুধা নিবাৰণ আৰু অপুষ্টি নিবাৰণৰ একমাত্ৰ উপায় কৃষি। জৈৱিক কৃষি পদ্ধতিৰ বহল প্ৰয়োগৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় দক্ষতা বৃদ্ধিৰ ব্যৱস্থা আৰু সজাগতাৰ বৃদ্ধি, কেৱল উৎপাদন বৃদ্ধিত সীমাবদ্ধ নহৈ শস্যৰ মূল্য শৃংখল আসোৱাহমুক্ত কৰাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিলে কৃষক ৰাইজ যথেষ্ট উপকৃত হ'ব আৰু ৰাজ্যৰ কৃষিখণ্ডৰ বহনক্ষম উন্নয়নৰ বাট মুকলি হ'ব।

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী :

- ১। পৰিৱেশ আৰু জনসংখ্যা শিক্ষা : ড° ফুনু দাস
: ড° পাৰুল দাস
শান্তি প্ৰকাশক গুৱাহাটী, অসম
- ২। পৰিৱেশ অধ্যয়ন : দীপালি দাস
কে. এম. পাব্লিছিং, পানবজাৰ, গুৱাহাটী, অসম
- ৩। পবিতৰা : দীপাংকৰ হাজৰিকা, সম্পাদক

Principal
Mayang Anchalik College

Date: